

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
31/17. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2017. március 15.

A C-536/15. sz. ügyben hozott ítélet
Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV és Vodafone Libertel BV kontra Autoriteit
Consument en Markt (ACM)

A telefon-előfizető hozzájárulása az adatai megjelentetéséhez ezen adatoknak valamely más tagállamban való felhasználására is kiterjed

*A nagymértékben harmonizált szabályozási keret az egész Unióban lehetővé teszi az előfizetők
személyes adatainak védelmére vonatkozó követelmények azonos tiszteletben tartását*

A European Directory Assistance (EDA) nevű belga társaság belga területről elérhető tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltatást kínál. Az EDA a Hollandiában az előfizetőkhez telefonszámokat rendelő vállalkozásoktól (azaz a Tele2-től, a Ziggótól és a Vodafone Liberteltől) azt kérte, hogy bocsássák rendelkezésére az előfizetőkre vonatkozó adatokat, és ebben a tekintetben az egyetemes szolgáltatásról szóló európai irányelvet¹ átültető holland jogszabályban előírt kötelezettségekre hivatkozott. Mivel úgy vélték, hogy a kérdéses adatokat nem kötelesek valamely más tagállamban székhellyel rendelkező vállalkozás számára megadni, ezek a vállalkozások a kért adatok szolgáltatását megtagadták.

A jogvitában eljáró College van Beroep voor het bedrijfsleven (gazdasági ügyekben eljáró közigazgatási fellebbviteli bíróság, Hollandia) kérdéseket terjesztett előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé. Azon a kérdésen kívül, hogy valamely vállalkozás az előfizetőire vonatkozó adatokat köteles-e egy másik tagállamban székhellyel rendelkező telefonos tudakozó- és telefonkönyv-szolgáltató rendelkezésére bocsátani, igenlő válasz esetén ez a bíróság azt kívánja megtudni, hogy az előfizetők számára meg kell-e hagyni a választási lehetőséget, hogy a hozzájárulásuk megadásáról vagy meg nem adásáról annak alapján döntsenek, hogy az ezen adatokat kérő vállalkozás mely országokban nyújtja a szolgáltatásait. Ebben a tekintetben a holland bíróság azt kérdezi, hogy hogyan kell egyensúlyt teremteni a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének és a magánélet védelme elvének tiszteletben tartása között.

A mai ítéletében a Bíróság az első kérdésre adott válaszban megállapítja, hogy **az egyetemes szolgáltatási irányelv azon vállalkozás valamennyi kérésére is vonatkozik, amelynek székhelye más tagállamban van, mint amelyben az előfizetőkhez telefonszámot rendelő vállalkozások székhellyel rendelkeznek.**

Az irányelv vonatkozó cikkének² szövegéből ugyanis az tűnik ki, hogy az irányelv minden olyan észszerű kérésre vonatkozik, amely a nyilvánosan elérhető telefonkönyvek és nyilvánosan elérhető tudakozószolgálatok szolgáltatása céljából történő rendelkezésre bocsátásra irányul. Ezenkívül ez a rendelkezés előírja, hogy az említett rendelkezésre bocsátásnak megkülönböztetéstől mentesnek kell lennie.

Ez a cikk tehát egyáltalán nem tesz különbséget aszerint, hogy a kérelmet előterjesztő vállalkozásnak ugyanabban a tagállamban van-e a székhelye, mint annak a vállalkozásnak, amelyhez ezt a kérelmet intézték, vagy pedig valamely másik tagállamban. E különbségtétel hiánya összhangban van az irányelv által követett célkitűzéssel, amely többek között arra irányul,

¹ A 2009. november 25-i 2009/136/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2009. L 337., 11. o.) módosított, az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2002. L 108., 51. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.).

² Az irányelv 25. cikkének (2) bekezdése.

hogy a hatékony verseny és választás révén az Unió egészében biztosítsa a jó minőségű, nyilvánosan elérhető szolgáltatások rendelkezésre állását.

Ezenkívül az előfizetőkre vonatkozó adatoknak a kérelmezők rendelkezésére bocsátásának pusztán amiatt történő megtagadása, hogy azoknak valamely más tagállamban van a székhelyük, összeegyeztethetetlen a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével.

Azon kérdést illetően, hogy az előfizetők számára meg kell-e hagyni azt a választási lehetőséget, hogy a hozzájárulásuk megadásáról vagy meg nem adásáról annak alapján döntsenek, hogy az információkat kérő vállalkozás melyik országban nyújtja a szolgáltatásait, a Bíróság a korábbi ítélezési gyakorlatára utal³. Amennyiben az előfizetőhöz telefonszámot rendelő vállalkozás az előfizetőt tájékoztatta arról a lehetőségről, hogy a személyes adatait a nyilvános telefonkönyvben való megjelentetés céljából valamely harmadik vállalkozáshoz továbbíthatják, és az előfizető ehhez a megjelentetéshez hozzájárult, ugyanezen adatoknak egy másik vállalkozáshoz történő továbbításához nem szükséges a szóban forgó előfizető újabb hozzájárulása, ha biztosítják, hogy az érintett adatokat nem fogják más célokra felhasználni, mint amelyekre azokat az első megjelentetés érdekében összegyűjtötték.

Ugyanis e körülmények között **ugyanezen adatoknak az előfizető újabb hozzájárulása nélkül valamely más vállalkozáshoz történő továbbítása abból a célból, hogy e vállalkozás az adatokat a nyilvános telefonkönyvében megjelentesse, nem sérti az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert személyes adatok védelméhez való jog lényegét.**

Egyébiránt a Bíróság megállapítja, hogy a nyilvánosan elérhető tudakozószolgálatokat és telefonkönyveket szolgáltató vállalkozás, függetlenül attól, hogy az Unión belül hol van a székhelye, egy olyan, nagymértékben harmonizált szabályozási keretben működik, amely az egész Unióban lehetővé teszi az előfizetők személyes adatainak védelmére vonatkozó követelmények azonos tiszteletben tartását.

Következésképpen **az előfizetőihez telefonszámokat rendelő vállalkozásnak az előfizetőhöz intézett hozzájárulás-kérést nem kell úgy megfogalmaznia, hogy az előfizető ezt a hozzájárulását eltérő módon adja meg azon tagállamtól függően, amelybe a rá vonatkozó adatok továbbíthatók.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

³ A Bíróság 2011. május 5-i *Deutsche Telekom* ítélete ([C-543/09](#)).